Dosarul penal nr. 1-963/2025
1-25175715-09-17122025

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

30 ianuarie 2025 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul central,
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecător Natalia Foma
Grefier Marina Rotari

Cu participarea:
Acuzatorului de stat Vitalie Belinschi
Apărătorului Mihaela Rotari

În lipsa:
Inculpatului Martîniuc Iuri

Interpretul Irina Vasilcov

examinând în ședință de judecată publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală de învinuirea lui

Martîniuc Iuri *****, născut la *****, domiciliat în s.***** raionul *****, cu studii medii, divorțat, neangajat în cîmpul muncii, anterior nejudecat, buletin de identitate ***** din 07.09.2025, IDNP *****, cetățean a R.Moldova,

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 199 alin. (1) Cod penal,
termenul de examinare a cauzei 17.12.2025 – 30.01.2026,
procedura de citare legal executată,
cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

Martîniuc Iuri, la 12.08.2025, în perioada de timp orele 18:30 - 19:00, aflîndu-se la oprirea transportului public „Centru”, amplasată pe ***** din mun. Bălți, acționînd cu intenție îndreptată la dobândirea, tară o promisiune prealabilă, a bunurilor despre care se știe că au fost obținute pe.cale criminală, fiind conștient de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestor urmări, știind de faptul . că cet. ***** a sustras pe ascuns telefonul mobil de model „Xiaomi Redmi 10 Pro” cu nr. de IMEI-1 : *****IMEI -2: *****, la preț de 3750, ce aparținea lui Ivanova Ecaterina, adică a fost obținut pe cale criminală, l-a dobîndit de la *****, l-a păstrat la sine și l-a folosit timp de aproximativ o lună de zile, pînă cînd telefonul nominalizat a fost depistat și ridicat de la el de către angajații de poliție din cadrul IP Bălți.

În baza celor expuse se reține că, cet. Martîniuc luri urmează a fi pus sub învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 199 alin. (1) CP - Dobândirea fără o promisiune prealabilă, a bunurilor despre care se știe că au fost obținute pe cale criminală.

În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Martîniuc Iuri fiind asistat de avocatul Mihaela Rotari, a declarat personal că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care îi sunt cunoscute, la înțelege conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi probe, înaintând instanței un înscris autentic în acest sens.

Procurorul nu a obiectat împotriva judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța de judecată, studiind cererea inculpatului și audiind poziția lui, susținută de apărător, ascultând opinia procurorului, ținând cont de faptul că din probele administrate la faza de urmărire penală rezultă că fapta inculpatului este stabilită şi denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod procedură penală, or, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nutatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale garantate de Convenţia Europeană, deoarece fapta imputată inculpatului a fost just încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, instanţa de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Martîniuc Iuri după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că, vina sa în comiterea infracțiunii a recunoscut-o integral și se căiește sincer.

Constatarea existenţei infracţiunilor, identificarea făptuitorului şi constatarea vinovăţiei, se mai atestă şi prin următoarele mijloace de probă, în particular:

- proces-verbal de autosesizare despre săvârșirea infracțiunii din 03.11.2025 (f.d.3);
- proces-verbal de ridicare din 03.11.2025, prin care au fost ridicare materiale din cauza penală nr.2025041021 de la procurorul Procuraturii Bălți Vitalie Belinschi (f.d.5);
- proces-verbal de ridicare din 09.09.2025, în baza caruia de la cet. Martîniuc Iuri a fost ridicat telefonul mobil de model Xiaomi Redmi 10 Pro cu Imei:*****fără cartele Sim și husă (f.d.19);
- proces-verbal de examinare a obiectului din 19.09.2025, conform căruia a fost examinat telefonul mobil de model Xiaomi Redmi 10 Pro cu Imei:*****ridicat de la cet. Martîniuc Iuri (f.d.20);

În conformitate cu prevederile art. 99 alin. (2) CPP, probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanţă, iar potrivit dispoziţiei art. 100 alin. (4) din CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Astfel, instanța de judecată statuează că, în rezultatul analizei probelor indicate, din punct de vedere al coroborării lor, acțiunile inculpatului Martîniuc Iuri corespund încadrării juridice a prevederilor art. 199 alin. (1) din Codul penal, după semnele calificative: dobândirea sau comercializarea fără o promisiune prealabilă, a bunurilor despre care se știe că aufost obținute pe cale criminală.

În acest sens, prin fapta comisă, Martîniuc Iuri a atentat la obiectul juridic special al infracțiunii examinate care este un obiect juridic multiplu.

Obiectul juridic principal este format din relațiile sociale cu privire la reîntoarcerea în masa patrimonială a bunurilor care au fost extrase pe cale infracțională din cadrul acesteia.

Obiectul juridic secundar al infracțiunii îl constituie relațiile sociale cu privire la identificarea și sancționarea infracțiunilor.

Obiectul material al infracțiunii îl formează bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor, și care au fost obținute nemijlocit pe cale criminală (infracțională), adică au fost obținute de pe urma comiterii sustragerii.

Sub aspectul *laturii obiective* fapta comisă a constat în fapta prejudiciabilă ce se exprimă în acțiune care are două modalități alternative de realizare de dobândire și comercializare.

Prin „dobândire” se înțelege primirea în posesie a bunurilor obținute pe cale criminală, gratuită sau oneroasă, sub orice formă (cumpărare, primire în dar, primire în schimbul altui bun, primire în contul datoriei etc.).

Prin „comercializare” se are în vedere transmiterea în posesia altuia a bunurilor obținute pe cale criminală, gratuită sau oneroasă, sub orice formă (vânzare, transmitere în contul reparării prejudiciului cauzat altei persoane etc.).

O cerință esențială, care ține de latura obiectivă a infracțiunii examinate, este ca acțiunea de dobândire sau de comercializare să fie săvârșită fără o promisiune prealabilă.

Se consideră că, dobândirea sau comercializarea este săvârșită fără o promisiune prealabilă, dacă făptuitorul a acționat fără să-și dea dinainte acordul la comiterea acestora. Deci, persoanelor care obțin nemijlocit pe cale criminală bunurile respective el nu le-a promis, înainte de sau în timpul săvârșirii de către acestea a infracțiunii „corelative” (sustragerii, șantajului, banditismului etc.), dobândirea sau comercializarea bunurilor obținute pe această cale, nici nu lea oferit, într-un alt mod, prilejul să mizeze pe un astfel de sprijin.

Circumstanțele în cauză sunt pe deplin demonstrate prin declarațiile martorilor și prin conținutul probelor materiale administrate în cauză.

Latura subiectivă, s-a caracterizat prin vinovăție sub formă de intenție directă, inculpatul având scop: interesul material, năzuința de a-și satisface interesele personale.

Martîniuc Iuri este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 38 ani, în acest fel fiind subiect al infracțiunii prevăzute de art. 199 alin. (1) din Codul penal.

Raportând materialele cauzei la prevederile normelor enunțate, instanța de judecată a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului Martîniuc Iuri a fost demonstrată pe deplin, infracțiunea a fost săvârșită de inculpată, iar acțiunile acesteia urmează a fi încadrate conform prevederilor prevăzută de art. 199 alin. (1) din Cod Penal cu următoarele semne calificative: dobîndirea și comercializare a bunurilor, fără o promisiune prealabilă, despre care se știe că au fost obținute pe cale criminală.

Calificînd astfel acțiunile inculpatului Martîniuc Iuri, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul respectării ordinii de drept încălcate, cît și din punct de vedere al educării făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de prevederile art. 7, 75 – 88 ale CP şi anume: de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul săvîrșirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art. 61 Cod penal, (1) Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd

anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Respectînd criteriile prevăzute la art. 75 Cod penal, la stabilirea măsurii pedepsei instanţa reiese din scopul pedepsei penale, care urmăreşte restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni şi ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuiază ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale acestuia.

Circumstanțe atenuante conform art. 76 Cod penal, instanța de judecată stabilește recunoașterea vinovăției.

Circumstanțe agravante potrivit art. 77 Cod penal, instanța de judecată nu a stabilit.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, cînd ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echitații sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal. Ca să-şi poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei atît gravităţii faptei şi potențialului de pericol social pe care-l prezintă în mod real persoana inculpatului, cît şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei. Numai o pedeapsă justă

şi proporţională este de natură să asigure atît exemplaritatea, cît şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni”.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cît și cu situația personală a acesteia”.

Din considerentele indicate şi ţinând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui Martîniuc Iuri, urmează să fie stabilită sub formă amendă.

Totodată, la stabilirea mărimii pedepsei instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitînd examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală. Prin urmare, la stabilirea pedepsei pentru speţă au incidenţă prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal.

Potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Instanţa de judecată ia în consideraţie că inculpatul Martîniuc Iuri a fost găsit vinovată de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 199 alin. (1) Cod penal, pentru care legea prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 550 la 750 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 180 de ore.

De asemenea, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei instanța i-a în consideraţie faptul că, inculpatul Martîniuc Iuri, și-a recunoscut vina în cadrul urmăririi penale.

Referindu-se la personalitatea inculpatului, instanţa constată că inculpatul Martîniuc Iuri, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află.

Reieșind din circumstanțele comiterii infracțiunii, caracteristica inculpatului, instanța găsește rațional și echitabil de a-i stabili inculpatului Martîniuc Iuri, o pedeapsa, după cum urmează în baza art. 199 alin.(1) Cod penal, sub formă de

amendă în mărime de 550 (cinci sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 27500 (douăzeci și șapte mii mii cinci sute) lei.

Conform art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Prin urmare, instanța consideră necesar să explice inculpatului dreptul de a achita în 3 zile jumătate din suma amenzii, caz în care hotărîrea va fi considerată executată integral.

Se comunică lui Martîniuc Iuri că, amenda stabilită urmează a fi achitată în mod benevol, în termen de 30 de zile de la data stabilirii ei, după care să informeze imediat instanţa de judecată despre achitarea amenzii, iar în cazul în care condamnatul nu va achita amenda, în decursul a 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, documentul executoriu pentru încasarea silită a amenzii se va trimite executorului judecătoresc în a cărui competenţă teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătoreşti, se află domiciliul lui Martîniuc Iuri.

Se explică lui Martîniuc Iuri că în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (5) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) din Codul procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Totodată, potrivit art. 162 din Codul procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict

referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 16.08.2023 întocmită de către comisar principal Oleg Pascari, s-a dispus de a recunoaște drept corp delict – un telefonul mobil de model Xiaomi Redmi 10 Pro cu Imei: *****.

Prin ordonanța privind păstrarea corpurilor delicte din 19.09.2025, întocmită de procurorul în Procuratura Bălți, Vitalie Belinschi, s-a dispus de a preda corpul delict - un telefonul mobil de model Xiaomi Redmi 10 Pro cu Imei: *****, proprietarului Ivanov Ecaterina.

Corpul delict - telefonul mobil de model Xiaomi Redmi 10 Pro cu Imei: *****, care a fost predat proprietarului Ivanov Ecaterina, urmează a fi lăsat în proprietatea acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Prin urmare, în scopul asigurării executării sentinței, instanța consideră necesar de a aplica în privința inculpatului Martîniuc Iuri, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

În conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, art. 384-385, 389, 392-395 Cod procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Se recunoaște vinovat Martîniuc Iuri de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 199 alin. (1) Cod penal, și i se stabilește o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 550 (cinci sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 27500 (douăzeci și șapte mii mii cinci sute) lei.

Conform art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Corpul delict - telefonul mobil de model Xiaomi Redmi 10 Pro cu Imei: *****, care a fost predat proprietarului Ivanov Ecaterina, urmează a fi lăsat în proprietatea acestuia.

Se aplică în privința lui Martîniuc Iuri măsura preventivă sub formă de - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentinţa va deveni definitivă.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul central.

Președintele ședinței,
Judecător **Natalia Foma**